

“நான் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்க விரும்புகிறேன்” [1:8-15]

ரோமருக்கு எழுதின நிருபத்தில் பவுலின் அறிமுகவுரையைப் பற்றிய படிப்பை நாம் தொடருகிறோம். அவரது நாட்களில், ஒரு கடிதத்தின் தொடக்க வார்த்தைகளில் அடிக்கடி நன்றிசெலுத்துதல் உள்ளடங்கி இருந்தது. இந்தப் பாடத்திற்கான வசனப்பகுதியானது அப்படிப்பட்ட சொல்லிளக்கத்துடன் தொடங்குகிறது:

உங்கள் விசுவாசம் உலகமெங்கும் பிரசித்தமாகிறபடியினாலே, முதலாவது நான் உங்களெல்லாருக்காகவும் இயேசுகிறிஸ்து மூலமாய் என் தேவனை ஸ்தோத்திரிக்கிறேன். நான் ஜெபம்பண்ணும் போதெல்லாம் இடைவிடாமல் உங்களை நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறதைக்குறித்துத் தமது குமாரனுடைய சுவிசேஷத்தினாலே என் ஆவியோடு நான் சேவிக்கிற தேவன் எனக்குச் சாட்சியாயிருக்கிறார். நீங்கள் ஸ்திரிப்படுவதற்காக ஆவிக்குரிய சில வரங்களை உங்களுக்குக் கொடுக்கும்படிக்கும், உங்களிலும் என்னிலுமுள்ள விசுவாசத்தினால் உங்களோடேகூட நானும் ஆறுதடையும்படிக்கும், உங்களைக் காண வாஞ்சையாயிருக்கிறபடியினாலே, எவ்விதத்திலாவது நான் உங்களிடத்தில் வருகிறதற்குத் தேவனுடைய சித்தத்தினாலே எனக்கு நல்ல பிரயாணம் சீக்கிரத்தில் கிடைக்கவேண்டுமென்று வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன். சகோதரரே, புறஜாதிகளான மற்றவர்களுக்குள்ளே நான் பலனை அடைந்ததுபோல உங்களுக்குள்ளும் சில பலனை அடையும்படிக்கு, உங்களிடத்தில் வரப் பலமுறை யோசனையாயிருந்தேன், ஆயினும் இதுவரைக்கும் எனக்குத் தடையுண்டாயிற்று என்று நீங்கள் அறியாதிருக்க எனக்கு மனதில்லை. கிரேக்கருக்கும், மற்ற அந்நியர்களுக்கும், ஞானிகளுக்கும், மூடருக்கும் நான் கடனாளியாயிருக்கிறேன். ஆகையால் ரோமாபுரியிலிருக்கிற உங்களுக்கும் என்னால் இயன்றமட்டும் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்க விரும்புகிறேன் (வசனங்கள் 8-15).

இவ்வசனப்பகுதியில் ஜெபம் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. பவுல் தமது வாசகர்களுக்காக நன்றி செலுத்தினார்; அவர்களை அவர் தமது ஜெபத்தில் இடைவிடாது நினைவுகூர்ந்தார். இருப்பினும், அவர் இது தொடர்பான

இன்னொரு விஷயத்திற்கு நகர்ந்து சென்றார். அவர்களைப் பார்க்க அவர் எவ்வளவு அதிகமாக ஏங்கியிருந்தார் என்பதை அவர்கள் அறியவும், அவர் ஏன் அவர்களிடத்தில் இதுநாள்வரையிலும் வரவில்லை என்பதை விளக்கவும் விரும்பினார். வில்லியம் பார்க்கே என்பவர், “பத்தொன்பது நூற்றாண்டுகளுக்கு [அதிகமான காலத்திற்கு] பின்பு [கூட] இவ்வசனப் பகுதியின் கதகதப்பான அன்புணர்வு இதனூடே இன்னமும் மூச்சு விடுகிறது” என்று எழுதினார்.¹ பவுலின் இருதயப்பூர்வமாக உணரப்பட்ட விளக்கங்கள், அவரையும் அவரது நிருபத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ளும்படி அவரது வாசகர்களை முன்முடிவு செய்ய வைத்திருக்க வேண்டும்.

இந்த முன்வைப்பு கடைசி வசனத்தில் காட்சி தருகிறது: “ஆகையால் ரோமாபுரியிலிருக்கிற உங்களுக்கும் என்னால் இயன்றமட்டும் சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்க விரும்புகிறேன்” (வசனம் 15). “ஆகையால்” என்ற வார்த்தையானது பவுல் முன்பு கூறியிருந்தவற்றைப் பிரதிபலிக்கிறது. NIV வேதாகமத்தில், “அதனால்தான் நான் பிரசங்கிக்க விரும்புகிறேன்” என்றுள்ளது. இந்தப் படிப்பில், நாம் பவுல் சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்க விருப்பமாக இருந்தது ஏன்? மற்றும் நாம் ஏன் அவ்வாறே இருக்க வேண்டும் என்பவற்றைக் கண்ணோக்குவோம்.

பவுல் விரும்பினார் (1:8-15)

ரோமாபுரிக்குப் பயணம் செல்ல விரும்பினார்

பவுல் தமக்கும் ரோமாபுரியில் இருந்த கிறிஸ்தவர்களுக்கும் இடையில் ஒரு பாலம் கட்டிக்கொண்டிருந்தார். அவர்களுக்காக நன்றி செலுத்துவதை வெளிப்படுத்தியபின்பு (வசனம் 8), அவர் “நான் ஜெபம்பண்ணும்போது தெல்லாம் இடைவிடாமல் உங்களை நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறதைக் குறித்துத் தமது குமாரனுடைய சவிசேஷத்தினாலே என் ஆவியோடு² நான் சேவிக்கிற தேவன் எனக்குச் சாட்சியாயிருக்கிறார்” என்று கூறினார் (வசனம் 9). பவுல் தமது வாசகர்கள் தமக்கு எவ்வளவு முக்கியமானவர்களாக இருந்தனர் என்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்கு (“... தேவன் எனக்குச் சாட்சியாயிருக்கிறார்” என்ற) மிகவும் உயர்வகையான சொல்லாக்கத்தைப் பயன்படுத்தினார். குட்ஸ்பீடு என்பவரின் மொழிபெயர்ப்பு வேதாகமத்தில், “நான் ஜெபிக்கும்போது ஒருக்காலும் உங்களைக் குறிப்பிடத் தவறியதில்லை” என்றுள்ளது. பவுல் தாம் ஊழியம் செய்திருந்த இடங்களுக்காக மாத்திரம் ஜெபித்துத் தமது ஜெபத்தைக் குறுகலாக்கவில்லை என்பதைக் கவனியுங்கள் (எபேசியர் 1:15, 16; பிலிப்பியர் 1:3, 4; 1 தெசலோனிக்கேயர் 1:2, 3 ஆகிய வசனங்களைக் காணவும்). அவர் - ரோமாபுரி போன்ற - தாம் சென்றிராத நகரங்களில் இருந்த சபைகளுக்காகவும் ஜெபித்தார்.

பவுல் ரோமாபுரியில் இருந்த கிறிஸ்தவர்களுக்காக ஜெபித்தபோது, அவர் ஒரு ஊக்கமான வேண்டுகோளை அதில் உள்ளடக்கினார்: “எவ்விதத்திலாவது நான் உங்களிடத்தில் வருகிறதற்குத் தேவனுடைய சித்தத்தினாலே எனக்கு நல்ல பிரயாணம் சீக்கிரத்தில் கிடைக்க வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்” (1:12). [ஆங்கில மொழியில்

NASB வேதாகமத்தில், இவ்வசனம் “always in my prayers making request, if perhaps now at last by the will of God I may succeed in coming to you” என்றுள்ளது. இதன் அடிப்படையில் இவ்வசனத்தில் “I may succeed”] என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள வார்த்தை (euodoo) புதிய ஏற்பாட்டில் மிக அரிதாகக் காணப்படக்கூடிய வார்த்தையாகும், இது “நல்ல” என்பதற்கான (eu) சொற்றொடருடன் “வழி” அல்லது “பயணம்” என்ற கருத்தை (hodos) இணைத்துப் பெறப்பட்ட வார்த்தையாக உள்ளது. Bagster’s *Inter-linear Greek-English New Testament* என்ற புத்தகத்தில் “a happy journey” என்றுள்ளது.³ பவுல் ரோமாபுரி செல்ல ஒரு மகிழ்வுநிறைந்த மற்றும் பாதுகாப்பான பயணம் கைகூடும் என்று நம்பியிருந்தார். அவர் தம்மைத் தாமே துன்புறுத்திக் கொள்பவர் அல்ல; அவர் கடினமான வேளைகளைச் சகித்திருந்தார், ஆனால் அதை அவர் நாடவோ அல்லது மகிழ்வுடன் அனுபவிக்கவோ இல்லை.

அவர், “உங்களைக் காண வாஞ்சையாயிருக்கி[றேன்]” என்பதை வலியுறுத்தினார் (வசனம் 11ஆ). இந்த நிருபத்தின் முடிவில், அவர்களுக்கு அவர், “உங்களிடத்தில் வரும்படி அநேக வருஷமாய் எனக்கு மிகுந்த விருப்பம் உண்டாயிருக்கிறபடியினாலும்” என்று கூறினார் (15:23ஆ). “விருப்பம்” மற்றும் “விருப்பமாயிருத்தல்” என்ற வார்த்தைகள் தரவழைக்கப்பட்டுள்ள *epipitheo* என்ற வார்த்தை, வலிவார்ந்த வகையில் “மிகவும் விரும்புதல்” என்று அர்த்தப்படுகிறது.⁴ MSG வேதாகமத்தில் 1:11ல் பின்வரும் பொழிப்புரை உள்ளது: “எவ்வளவு அதிகநாள் காத்திருத்தல் நீளுகிறதோ அவ்வளவு ஆழமான வலி உண்டாகிறது.”

பவுல் ஒரு மறுப்பை முன்னெதிர் நோக்கினார். யாரேனும் ஒருவர், “நீங்கள் எங்களைக் காணவேண்டுமென்று அவ்வளவு விருப்பம் கொண்டிருந்தால், ஏன் வந்து எங்களைக் காணவில்லை? நீங்கள் ஆதிரியாக் கடலில் இத்தாலியில் இருந்து சற்றுத் தொலைவிலேயே இருந்த மக்கெதோனி யாவுக்கு அடிக்கடி வந்திருந்தீர்களே” என்று மறுப்புத் தெரிவித்திருக்கலாம். தொடர்ந்து அவர் [பவுல்], “உங்களிடத்தில் வர பலமுறை யோசனையாயிருந்தேன், ஆயினும் இதுவரைக்கும் எனக்குத் தடையுண்டாயிற்று என்று நீங்கள் அறியாதிருக்க எனக்கு மனதில்லை” என்று கூறினார் (1:13ஆ). அவர் ரோமப் பேரரசின் கிழக்குப் பாதியில் செய்யும்படி அவருக்குத் தேவன் அளித்திருந்த பணியின் அழுத்தத்தினால் “தடைசெய்யப்பட்டிருந்தார்” என்று தரும் விளக்கத்தை 15ம் அதிகாரத்தில் நாம் காண்போம்:

இப்படி எருசலேம் துவக்கிச் சுற்றிலும், இல்லரிக்கம் தேசம்வரைக்கும், கிறிஸ்துவின் சவிசேஷத்தைப் பூரணமாய்ப் பிரசங்கித்திருக்கிறேன்.

...

... உங்களிடத்தில் வருகிறதற்கு இதினாலே அநேகந்தரம் தடைப் பட்டேன். இப்பொழுது இந்தத் திசைகளிலே எனக்கு இடமில்லாத படியினாலும், உங்களிடத்தில் வரும்படி அநேக வருஷமாய் எனக்கு மிகுந்த விருப்பம் உண்டாயிருக்கிறபடியினாலும், நான் ஸ்பானியா தேசத்திற்குப் பிரயாணம்பண்ணுகையில் உங்களிடத்தில் வந்து,

உங்களைக் கண்டுகொள்ளவும், ... எனக்குச் சமயங் கிடைக்குமென்று
நம்பியிருக்கிறேன் (ரோமர் 15:19-24).

இவ்வசனங்களில் இரு விவரங்கள் தனித்து நிற்கின்றன. முதலாவது, தேவனுடைய பதில் “இல்லை” என்பதாக இருந்தாலும், பவுல் ரோமாபுரி செல்ல வேண்டும் என்று தொடர்ந்து ஜெபித்துக்கொண்டு இருந்தார். நாம் சிலவற்றிற்காகத் தேவனிடத்தில் கேட்டு, உடனடியாக அவற்றைப் பெற்றுக் கொள்ளாது இருந்தால், நாம் ஜெபிப்பதை விட்டுவிடக் கூடாது. தேவன் நமது ஜெபத்திற்குப் பதில் அளிக்கவில்லை என்று நாம் நினைக்கக்கூடாது என்பது உறுதி. “இல்லை” அல்லது “இவ்விடத்தில் மேன்மையானது ஒன்றுண்டு” அல்லது “சற்றே காத்திரு” என்பவையும் “ஆம்” என்பதைப் போன்றே [தேவனுடைய] பதிலாக உள்ளன. பவுலின் விஷயத்தில், “சற்றே காத்திரு” என்பது தேவனுடைய பதிலாக இருந்தது.

இரண்டாவது, பவுல் தமது விருப்பத்தைத் தேவனுடைய சித்தத்திற்கு இணங்கச் செய்வதற்கு ஆயத்தமாக இருந்தார். 1:12ல் “எவ்விதத்திலாவது ... கிடைக்க வேண்டுமென்று” என்ற வார்த்தைகளைக் கவனியுங்கள். ஆங்கில வேதாகமத்தில் இது “perhaps ... at last” என்றுள்ளது, இது கிரேக்க மொழியில் “எப்படியாவது ... எப்பொழுதாவது”⁵ என்பதிலிருந்து தரவழைக்கப்பட்டதாக உள்ளது. பவுல் ரோமாபுரிக்குச் செல்வதற்கான தமது திட்டங்கள் (15:22-32) மாறுதலுக்கு உட்பட்டவையாகவும் தேவனுடைய சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டவையாகவும் இருந்தன என்று புரிந்து கொண்டிருந்தார். 1:12ல் அவர், “எவ்விதத்திலாவது நான் உங்களிடத்தில் வருகிறதற்குத் தேவனுடைய சித்தத்தினாலே எனக்கு நல்லபிரயாணம் சீக்கிரத்தில் கிடைக்க வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்” என்று எழுதினார். 15:30ல் அவர், “தேவசித்தத்தினாலே நான் சந்தோஷத்துடனே உங்களிடத்தில் வந்து உங்களோடு இளைப்பாறும்படியாக” என்று கூறினார். 1:12ல் (இது ஆங்கில வேதாகமத்தில் 1:10ம் வசனமாக உள்ளது) NCV வேதாகமத்தில், “And this will happen if God wants it” என்றுள்ளது. ஜான் R. W. ஸ்டாட் என்பவர், பவுல் “தமது விருப்பத்தைத் தேவனுடைய சித்தத்தின் மீது திணிக்கவோ அல்லது தேவனுடைய சித்தம் என்னவாக இருக்கும் என்று அறியவோ முன் அனுமானம் செய்யவில்லை. அதற்குப்பதிலாக அவர், தமது விருப்பத்தைத் தேவனுடைய சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்படுத்தினார்” என்று எழுதினார்.⁶ இவ்விஷயத்தில் நாம் பவுலைப் போன்று இருக்க வேண்டியது அவசியமாகும்.

தேவனுடைய செய்தியை ரோமாபுரிக்கு எடுத்துச் செல்ல விரும்பினார்

பவுல் மாத்திரமே தமது நாட்களில் ரோமாபுரிக்குச் செல்ல விரும்பிய ஒரே ஒரு நபர் அல்ல. பேரரசினுடைய இருதயம் போன்ற அந்த மையப்பகுதிக்குப் பயணம் செல்லுதல் என்பது பல குடிமக்களின் கனவாக இருந்தது. மற்றவர்கள் காட்சியைக் கண்டுகளிப்பவர்களாகச் செல்ல விரும்பிய வேளையில், பவுல் ஆத்தும் ஆதாயம் செய்பவராகச் செல்ல விரும்பினார் என்பதே

வேறுபாடாக இருந்தது.⁷ அவர் “ரோமாபுரியில் ... சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்க விரும்பினார்” (வசனம் 15). நமது வசனப்பகுதியில் அவர் தமது விருப்பத்திற்குப் பல காரணங்களைக் கொடுத்தார்.

(1) பவுல் மெச்சிய விசுவாசத்தின்⁸ நிமித்தம். இந்தப் பாடத்திற்கான வசனப்பகுதியில் உள்ள முதல் வசனத்திற்கு நாம் திரும்புவோம். பவுல், “உங்கள் விசுவாசம் உலகமெங்கும் பிரசித்தமாகிறபடியினாலே, முதலாவது நான் உங்களெல்லாருக்காகவும் இயேசுகிறிஸ்து மூலமாய்⁹ என் தேவனை ஸ்தோத்தரிக்கிறேன்” என்று எழுதினார் (வசனம் 8). “முதலாவது” என்ற வார்த்தை, “இரண்டாவது” மற்றும் “மூன்றாவது” போன்றவை இருக்கும் என்று அர்த்தப்படுவதில்லை; இது, பவுல் அவர்களினிமித்தம் முதலில் நன்றி செலுத்த விரும்பினார் என்று மாத்திரம் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது. அவர் தம் நிருபங்களை நேர்மையான பாராட்டுடன் தொடங்க முயற்சி செய்தார் (உதாரணமாக, 1 கொரிந்தியர் 1:4-7ஐக் காணவும்).

ரோமாபுரியில் இருந்த சபைக்காக நன்றி செலுத்துதலில் பவுல் அதன் அளவையோ அல்லது அதன் நற்கிரியைகளையோ குறிப்பிட்டாரா? இல்லை, அவர் அதில் இருந்த உறுப்பினர்களின் விசுவாசத்திற்காக நன்றியுள்ளவராக இருந்தார்: “உங்கள் விசுவாசம் உலகமெங்கும் பிரசித்தமாகிறபடியினாலே, ... உங்களெல்லாருக்காகவும் இயேசுகிறிஸ்து மூலமாய் என் தேவனை ஸ்தோத்தரிக்கிறேன்.” “உலகமெங்கும்” என்பது அநேகமாக “ரோமப்பேரரசெங்கும்” என்று அர்த்தப்படலாம். கிறிஸ்தவர்கள் எங்கு எப்போது கூடினாலும், அவர்கள் ரோமாபுரியில் இருந்த சபையின் உறுதித்தன்மைக்காக மகிழ்வடைந்தனர். “புறதெய்வ வணக்கம், விக்கிரகாராதனை, பொருளாதாயக் கொள்கை மற்றும் கிறிஸ்தவத்தின்மீது வளர்ந்து கொண்டிருந்த வெறுப்பு ஆகியவற்றின் இருப்பிடமான ரோமாபுரியில் இருந்து, கிறிஸ்துவின் ஒளியானது பேரரசு முழுவதிலும் காணப்படும்படி ஒளிரந்து கொண்டிருந்தது.”¹⁰

ரோமாபுரியில் இருந்த சபையானது அநேகமாக சிறியதாக இருந்திருக்கலாம், ஆனால் அங்கிருந்த சகோதர சகோதரிகள், எதிர்ப்பான சூழ்நிலைகளிலும் தங்கள் விசுவாசத்தைக் காத்துக்கொண்டிருந்தனர். (ரோமர் 1:21-32 வசனப்பகுதியானது, அவர்கள் வாழ்ந்திருந்த சூழ்நிலையை விவரிக்கிறது.) இது எங்கும் இருந்த கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஊக்கமூட்டுதலின் ஆதாரமூலமாக இருந்தது. உங்களிலும் சிலர் உங்கள் விசுவாசம் அன்றாடம் அறைகூவல் விடப்படும் சூழ்நிலையில் இருக்கலாம். அச்சுறுத்தப்படும் சூழ்நிலையில் நீங்கள் உறுதித்தன்மையுடன் நிலைத்திருந்தல் என்பது என்னையும் மற்றவர்களையும் பெலப்படுத்துகிறது. உங்கள் உறுதித்தன்மைக்காகத் தேவனுக்கு நாங்கள் நன்றி செலுத்துகிறோம்!

(2) பவுல் அளிக்கக்கூடிய [ஆவிக்குரிய] பாதுகாவலின் நிமித்தம். 10ம் வசனத்தில் பவுல் ரோமாபுரியில் இருந்த கிறிஸ்தவர்களைக் காண விருப்பம் கொண்டிருந்தமைக்கு இன்னொரு காரணத்தைக் கொடுத்தார். “நீங்கள் ஸ்திரிப்படுவதற்காக, ஆவிக்குரிய சில வரங்களை உங்களுக்குக் கொடுக்கும் படிக்கும்.” பவுல் தமது வாசகர்களுடன் பகிர்ந்துகொள்ள விரும்பிய “ஆவிக்குரிய வரங்கள்” எவை என்று நாம் நிச்சயமாய்க் கூறுவதற்கில்லை. “ஆவிக்குரிய

குரிய” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தை (pneumatikos) “பரிசுத்த ஆவியானவரால் பொழியப்பட்ட” என்று அர்த்தப்படக்கூடும் அல்லது “கிறிஸ்தவர்களின் ஆவிக்குரிய வாழ்வுடன் தொடர்புடைய சில விஷயங்களை” குறிக்கக் கூடும்.¹¹ அது, “ஆவிக்குரிய வாழ்வைக் கட்டி யெழுப்பும் எந்த விஷயமாக வேண்டுமானாலும்” இருக்கக் கூடும்¹² “வரம்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள வார்த்தையானது (charisma) கிருபை என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தையில் (charis) இருந்து வந்துள்ளது, இது வரம் என்பதை மாத்திரமே குறிக்கிறது; வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதென்றால், ஈட்டப்படாத ஒன்றைக் குறிக்கிறது. புதிய ஏற்பாட்டில் இது “தேவனிடம் இருந்து நிறைவாக வருகிற கொடைகளுக்கு” மாத்திரம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.¹³

பவுல் ஒரு அற்புத (பழைய விளக்க உரைகள், ஒரு “விசேஷித்த” அல்லது “அசாதாரணமான” வரம் என்று அழைத்த) வரத்தைத் தமது சிந்தையில் கொண்டிருக்க முடிந்திராது என்று சிலர் நம்பி ஏற்றுள்ளனர். அவர்கள், “பரிசுத்த ஆவியானவர் மாத்திரமே ஒரு அற்புத வரத்தைப் பொழிய முடிந்தது” என்று [தாங்களே] கூறும் காரணத்தினால் இம்முடிவை அடைகின்றனர். ஒருவேளை அவர்கள், “அசாதாரணமான வரங்கள் அப்போஸ்தலர்கள் கைகளை வைத்ததினால் தரப்பட்டன” என்ற உண்மையை அறியாதிருக்கலாம்.¹⁴ நடபடிகள் 8ல், நாம் “அப்போஸ்தலர் தங்கள் கைகளை வைத்ததினால் பரிசுத்த ஆவி தந்தருளப்படுகிறதை” என்று வாசிக்கிறோம் (வசனம் 18; வசனம் 17ஐக் காணவும்). கிறிஸ்தவர்களுக்கு அற்புத வரங்களைக் கொடுப்பதற்குப் பரிசுத்த ஆவியானவரே பொறுப்பாளராக இருந்தார், ஆனால் அதை அவர் அப்போஸ்தலர்கள் மூலமாகவே செய்தார். பவுல் தமது கைகளை எபேசு நகரில் சீஷர்களிடேயே வைத்தபோது, அவர்கள் தீர்க்கதரிசனம் சொல்லுதல் மற்றும் பற்பல பாஷைகளைப் பேசுதல் என்ற “விசேஷித்த” வரங்களைப் பெற்றனர். (“பற்பல பாஷைகளைப் பேசுதல்” என்பது அவர்கள் படித்தறிந்திராத மொழிகளில் பேசுதல் என்று அர்த்தப்படுகிறது; நடபடிகள் 19:6.) ரோமாபுரியில் இருந்த கிறிஸ்தவர்களின் விஷயத்தில், அவர்களில் சிலர் ஏற்கனவே கொண்டிருந்த அற்புத வரங்களுடன் சிலவற்றைக் கூடுதலாக்கப் பவுல் விரும்பினார் என்ற சாத்தியக்கூறுள்ளது (ரோமர் 12:6-8).

மற்றவர்கள், “வரம்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தையானது, 1 கொரிந்தியர் 12:4ல் கொரிந்து சபைக்குத் தரப்பட்ட அற்புதவரங்களைக் குறிப்பதற்குக் காணப்படும் வார்த்தையின் ஒருமையாக இருப்பதால் ரோமர் 1:10ல் பவுல் அற்புத வரத்தை மாத்திரமே குறித்திருக்க முடியும் என்று வலியுறுத்துகின்றனர். இந்த உரிமைகோருதலை ஏற்படுத்துகிறவர்கள், charisma என்ற வார்த்தையின் பொதுவான இயல்பை அறியாதிருக்கலாம். இது புதிய ஏற்பாட்டில் பல்வேறு வகைகளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ரோமர் 6:23ல் இது இரட்சிப்பின் வரங்களைக் குறிக்கிறது. 12:6-8ல், இது அற்புத வரங்களையும் அற்புதமற்ற கொடைகளையும் குறிப்பிடப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஜான் முர்ரே என்பவர், “இங்கு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள ‘ஆவிக்குரிய சில வரங்கள்’ என்ற சொல்

விளக்கத்தின் திட்டவட்டம் இல்லாத பண்பானது, ஆவிக்குரிய விசேஷித்த அல்லது அற்புத வரம் என்ற சிந்தனையைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு நம்மை அனுமதிக்காது” என்ற கருத்துத் தெரிவித்தார்.¹⁵

டக்ளஸ் J. மூ என்பவரின் கூற்றுப்படி, “பவுல், ... ‘ஆவிக்குரிய’ மற்றும் ‘வரம்’ என்பவற்றின் இணைவை [அற்புதவரம்] என்ற இந்த அர்த்தத்தில் ஒருக்காலும் பயன்படுத்துவதில்லை.”¹⁶ மற்றும், இதைத் தொடர்ந்து வருகிற வசனம் (ஆங்கில வேதாகமத்தில் 1:12) விளக்கம் தருவதாகக் காணப்படுகிறது; [தமிழ் வேதாகமத்தில் 1:10லேயே இவ்விளக்கம் உள்ளது]. இவ்வசனம் ரோமாபுரியிலிருந்த கிறிஸ்தவர்களின் விசுவாசத்தை ஸ்திரப்படுத்துவதே “வரங்களின்” நோக்கமாயிருக்கும் என்று மறைமுகமாய் உணர்த்துகிறது. பொழியப்பட்ட அற்புதங்கள் செய்யும் திறமைகள் அல்ல, ஆனால் வசனமே விசுவாசத்தை ஸ்திரப்படுத்தும் அடிப்படையான வழியாக இருந்தது (மற்றும் இன்னமும் இருக்கிறது) (ரோமர் 10:17ஐக் காணவும்). 1:10ல் பவுல் “பிரசங்கித்தல், போதித்தல், புத்திகூறுதல், ஆறுதல்கூறுதல், ஜெபித்தல், வழிநடத்துதல் மற்றும் சீஷத்துவப்படுத்துதல் ஆகியவற்றின் மூலம் ரோமாபுரியில் இருந்த கிறிஸ்தவர்களுக்குத் தம்மால் ஆவிக்குரிய பலன்களைக் கொண்டு வர முடியும் என்பதை” சிந்தையில் கொண்டிருந்தார் என்று ஜான் மெக் ஆர்தர் என்பவர் முடிவு செய்தார்.¹⁷

ஸ்டாட் என்பவர், “பவுல் இந்த நிலையில் ஒருவேளை, ஆவிக்குரிய வகையில் அவர்களின் பிரதான தேவை என்னவாக இருக்கும் என்று அறியாது இருக்கிற காரணத்தினால், அவரின் கூற்று பற்றி ‘ஒரு விருப்ப நோக்கிலான திட்டவட்டமற்ற தன்மை’ உள்ளது”¹⁸ என்று கருத்துத் தெரிவித்தபோது, அவர் அனேகமாகச் சரியாகவே இவ்வாறு உரைத்திருக்கலாம். பவுல் தம்மால் முடிந்த எவ்வழியிலாவது அவர்களுக்கு உதவ விரும்பினார்.

அவர் “ஆவிக்குரிய வரங்கள் சிலவற்றை” (அது என்னவாக இருப்பினும்) அவர்களுக்கு தருவதன்மூலம் ஸ்திரப்படுக்குவதற்காக அவர்களைக் காணவிரும்பினார் (1:10அ). “ஸ்திரப்படுவதற்கு” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தை (*sterizo*) “நிலைப்படுத்த, உறுதியாக்க” என்று அர்த்தப்படுகிறது.¹⁹ NIV வேதாகமத்தில் “உங்களைப் பலப்படுத்த” என்று இருக்கிறது. இதே கிரேக்க வார்த்தை, நடபடிகள் 18:23ல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது, அவ்விடத்தில் பவுல், “கிரமமாய்க் கலாத்தியா நாட்டிலேயும் பிரிகியா நாட்டிலேயும் சுற்றித் திரிந்து, சீஷரெல் லாரையும் திடப்படுத்தினான்” என்று நமக்குக் கூறப்படுகிறது. நாம் “பெலப்படுத்த, மறுவலிவூட்ட” என்று அர்த்தப்படுகிற வார்த்தையான “ஸ்திரப்படுத்த” என்பதைப் பயன்படுத்தலாம்.

நான் ஒரு சிறுவனாக இருந்தபோது எனது தந்தை என்னை எவ்வாறு வேலிகளை பலப்படுத்தச் செய்வார் என்பதை நினைவில் வைத்திருக்கிறேன். ஒரு வேலிக்காலானது அதன் அடிப்பகுதியில் தளர்வுற்று, அதன் காரணமாக வேலியின் கம்பிகள் சாய்ந்து போவதுண்டு. சில வேளைகளில் நான் அந்த வேலிக்காலின் அடித்தளத்தைச் சுற்றிலும் உள்ள மண்ணை உள்ளிறுக்குதலை மாத்திரம் செய்ய வேண்டியிருக்கும். மற்ற வேளைகளில் நான் அந்த வேலிக்காலை உறுதியான கம்பிகளைக் கொண்டோ அல்லது

அதை இன்னொரு வேலிக்காலுடன் 2” x 4” அளவிலான பலகையுடன் இணைத்தோ உறுதிப்படுத்த வேண்டியிருக்கும். அவ்வப்போது நான் பழைய வேலிக்காலை எடுத்துவிட்டு புதிய வேலிக்கால் ஒன்றை நடவேண்டியிருக்கும். அந்த வேலிக்காலை உறுதியாக்க, அது நகராதபடி “நிலையாக நிறுத்த”த் தேவையானது எதுவோ அதை நான் செய்தேன். அதுபோன்றே பவுல் ரோமாபுரியில் இருந்த கிறிஸ்தவர்களுக்கு உதவத் தேவையானது எதுவோ அதைச் செய்ய விருப்பமாயிருந்தார்.

ஜேம்ஸ் மெக்நைட் என்பவர், ரோமாபுரியில் இருந்த கிறிஸ்தவர்களை, “அவர்களிடத்தில் விக்கிரகாராதனையை மீண்டும் கொண்டுவர விரும்பிய புறதெய்வ வணக்கத்தார், நியாயப்பிரமாணத்திற்கு அவர்களைக் கீழ்ப்படுத்தும் யூதர்கள் ஆகியோருக்கு எதிராக” பலப்படுத்தப் பவுல் விரும்பினார் என்று கருத்துத் தெரிவித்தார்.²⁰ வியோன் மோரிஸ் என்பவர், “முதல் நூற்றாண்டுக் கிறிஸ்தவர்களுக்கு வாழ்க்கை சுலபமானதாக இருக்க வில்லை” என்று கவனித்துள்ளார்²¹ - மற்றும் அது இன்னமும் இருபத்தி யோராம் நூற்றாண்டுக் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் சுலபமாய் இருப்பதில்லை. நாம் யாவருமே ஒருவர் மற்றவரைப் பெலப்படுத்துதல் பற்றி அக்கறையாக இருக்க வேண்டியது அவசியமாகிறது.

(3) பவுலுக்குத் தேவைப்பட்ட ஐக்கியத்தின் நிமித்தம். அது நம்மைப் பவுல் ரோமாபுரிக்குச் செல்ல விரும்பியதற்கான மூன்றாவது காரணத்திற்குக் கொண்டுவருகிறது. அவர் வசனம் 10ல் தமது கூற்றானது தவறான வழியில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட முடியும் என்று அறிந்திருந்தார், அதாவது அவர் தம்மை முற்றிலு மான உபகாரியாகவும் ரோமாபுரியில் இருந்த கிறிஸ்தவர்கள் உபகாரத்தைப் பெறுபவர்களாகவும் மாத்திரம் இருந்ததாகத் தாம் காண்பதாகத் தோன்றக்கூடும் என்று அறிந்திருந்தார். அவர் விரைவாக, “உங்களிலும் என்னிலுமுள்ள விசுவாசத்தினால் உங்களோடுகூட நானும் ஆறுதலடையும்படிக்கும், உங்களைக்காண வாஞ்சையாயிருக்கிறபடியி னாலே” என்று கூடுதலாகக் கூறினார் (வசனம் 11). வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதென்றால், “நான் உங்களைக் காண்பதென்பது உங்களுக்கு மாத்திர மல்ல, எனக்கும் உதவியாயிருக்கும் என்பதால், உங்களைக் காண விரும்பு கிறேன்” என்று அவர் கூறினார். பிற்பாடு அவர், அவர்களின் தோழமையில் “இளைப்பாறுதலை” கண்டடைய முடியும் என்று நம்புவதாகக் கூறினார் (15:30). ஸ்டாட் என்பவர் பின்பவருமாறு எழுதினார்:

கிறிஸ்தவ ஐக்கியத்தின் பரஸ்பர ஆசீர்வாதங்களைப் பற்றி [பவுல்] அறிந்திருக்கிறார், அவர் ஒரு அப்போஸ்தலராக இருந்தபோதிலும், அதன் தேவையைப் பற்றி ஒப்புக்கொள்ளாத அளவுக்கு அவர் கர்வம் கொண்டிருக்கவில்லை. பெற்றுக்கொள்ளாததின் அதே ஆவியுடன், கொடுப்பதைப் போன்றே பெறுவதிலும் ஆர்வத்துடன், போதிக்கவும் சுற்றுக்கொள்ளவும் ஏக்கத்துடன், உக்கப்படுத்தவும் அதே வேளையில் ஊக்கப்படுத்தப்படவும் ஆவலுடன் இன்னொரு நாட்டிற்கும், வேறொரு கலாச்சாரம் உடைய மக்களிடத்திற்கு செல்லுகிற நவீனகால ஊழியக்காரர் பாக்கியவானாக இருக்கிறார்!

இதே தாழ்மையான சிந்தையைக் கொண்டுள்ள [நடத்துனர்களை] பெற்றுள்ள சபைக்குமும் பாக்கியமுள்ளதே²²

பக்தி விருத்தியூட்டுதல் என்பது ஒருவழிச் சாலையல்ல. ஆண்டு களிநூடே நான் ஊக்கப்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறேன் - ஆம், நான் யாருக்குப் பிரசங்கிக்கிறேனோ அவர்களிடத்தில் இருந்து - அதிகமாகக் கற்றுக்கொண்டிருக்கிறேன். இன்று, இன்றைக்கான சத்தியம் பத்திரிகைக்கு எழுதுகையில், இந்த வெளியீடுகளை வாசிப்பவர்கள் உதவிபெற வேண்டும் என்று நான் ஜெபிக்கிறேன். அதே வேளையில், நமது வாசகர்களிடம் இருந்து வருகிற குறிப்புகளினால் நான் தொடர்ந்து பெலப்படுத்தப்பட்டு ஊக்கப்படுத்தப்படுகிறேன்.

கிறிஸ்தவர்கள் என்ற வகையில் நாம் ஒருவர் பிறருக்குத் தேவைப் படுகிறோம். நாம் ஒன்றுகூடி ஆராதிப்பது, ஒன்றுகூடி ஊழியம் செய்வது மற்றும் ஒருவர் பிறருடன் சமூக உறவுகொள்வது அவசியமாக உள்ளது. துதியில் நாம் நமது குரல்களை மற்றவர்களின் குரல்களுடன் ஒன்று சேர்த்து உயர்த்துதல் என்பது நமக்கு உதவுகிறது. மற்றவர்கள் கர்த்தருக்கு உண்மையாக ஊழியம் செய்தலைக் காணுதல் நம்மை ஊக்கப்படுத்துகிறது. மற்றவர்கள் தேவனுடைய உதவியுடன் உபத்திரவங்களை எவ்வாறு சந்திக்கின்றனர் என்று கேள்விப்படுவது நம்மைப் பெலப்படுத்துகிறது. பற்றி யெரியும் நெருப்பின் முன்பாக நீங்கள் எப்போதாவது நின்றுருக்கிறீர்களா? எரியும் கட்டை ஒன்றை நெருப்பிலிருந்து வெளியே இழுத்துவிட்டால் என்னவாகும்? அது விரைவிலேயே கருகிக் குளிர்ந்து விடும். இதே போன்ற ஒரு விஷயம்தான், ஒருவர் தமது சககிறிஸ்தவர்களிடத்தில் இருந்து பிரியும் போதும் நடக்கிறது. கிறிஸ்தவ வாழ்வை வாழ்வதற்கு, மற்றவர்களின் ஆதரவு நமக்கு எவ்வளவு அதிகமாய்த் தேவைப்படுகிறது என்பதைத் தேவன் அறிந்துள்ளார் என்பது அவர் சபையை நிலைநாட்டுவதற்கான ஒரு காரணமாக உள்ளது.

(4) பவுல் விரும்பிய பலன் நிமித்தமாக. பவுல் ரோமாபுரிக்குச் செல்ல விரும்பியதற்கான இன்னொரு காரணத்தை, அவர் 13ம் வசனத்தில் கொடுத்தார்: “சகோதரரே, புறஜாதிகளான மற்றவர்களுக்குள்ளே நான் பலனை அடைந்ததுபோல உங்களுக்குள்ளும் சில பலனை அடையும் படிக்கு, உங்களிடத்தில் வர பலமுறை யோசனையாயிருந்தேன்.” “பலன்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள வார்த்தை (*karpos*) “ஆவியின் கனி” (கலாத்தியர் 5:22, 23) என்ற கருத்தில் உள்ளது என்று சிலர் விளக்கம் கொடுக்கின்றனர். கிறிஸ்தவர்கள் ஆவிக்குரிய வகையில் வளர உதவும்படிக்கு விரும்பியதாகப் பவுல் மீண்டும் கூறினார் என்று அவர்கள் நினைக்கின்றனர். இருப்பினும், பெரும்பான்மையானவர்கள், பவுல் “பலன்” என்ற வார்த்தையை “புதிய கிறிஸ்தவர்கள்” என்ற கருத்துநோக்கில் பயன்படுத்தினார் என்று நம்புகின்றனர். அவர், “ரோமாபுரியில் சில மன மாற்றம் அடைபவர்களை ஆதாயப்படுத்தலாம்” என்று நம்பியிருந்தார்.²³ CEV வேதாகமத்தில், “I want to win followers to Christ in Rome” (“நான் ரோமாபுரியில் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுபவர்களை ஆதாயப்படுத்த

விரும்புகிறேன்”) என்றுள்ளது.

ஆத்துமாக்களை ஆதாயப்படுத்துதல் என்பதே பவுல் சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தலின் முதன்மை நோக்கமாக இருந்தது (ரோமர் 1:15, 16). 1:15ல் “சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்க” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள வார்த்தையில் (*euangelizo*) இருந்தே நாம் “*evangelize*” என்ற வார்த்தையைப் பெறுகிறோம்; பவுல் ரோமாபுரிக்குச் செல்ல சவிசேஷ ஊழிய நோக்கம் ஒன்றைக் கொண்டிருந்தார். அவர் ரோமப்பேரரசின் கிழக்குப் பகுதி முழுவதிலும் ஆத்துமாக்களின் அறுவடையினால் ஆசீர்வதிக்கப் பட்டிருந்தார்; இப்போது அவர் அதேவிதமான பலனை ரோமாபுரியிலும் பெற்றுக்கொள்ள விரும்பினார்.

(5) பவுல் கொண்டிருந்த கவனக்குவிப்பின் நிமித்தம். பவுல் ரோமாபுரிக்குச் செல்வதற்கான கடைசிக் காரணம், அவர் ஒரு கடனைத் திரும்பச் செலுத்த வேண்டியிருந்தது என்பதாகும்: “கிரேக்கருக்கும், மற்ற அந்நியர்களுக்கும், ஞானிகளுக்கும், மூடருக்கும் நான் கடனாளியாயிருக்கிறேன்” (வசனம் 14).

“கிரேக்கருக்கும் மற்ற அந்நியர்களுக்கும்,” “ஞானிகளுக்கும் மூடருக்கும்” என்ற வகைகளைக் குறிப்பிடுதல் என்பது, “நான் ஒவ்வொருவருக்கும் கடனாளியாயிருக்கிறேன்” என்று கூறுவதற்குப் பவுலின் வழியாக இருந்தது. அநேக சமுதாயங்களில், “நம்மவர்கள்” மற்றும் “நம்மவர்-அல்லாதவர்கள்” என்று வித்தியாசப்படுத்திக் காட்டக்கூடிய நாம விலாசம் உண்டு. யூதர்கள், “யூதர்கள் மற்றும் புறஜாதியார்” என்பதை உபயோகப்படுத்தினார்கள். ரோமர்கள், “ரோமர்கள்” மற்றும் “கடவுள் நம்பிக்கையற்றவர்கள்” பற்றிப் பேசினார். அது கிரேக்கர்களுக்கு, “கிரேக்கர்கள் மற்றும் நாகரிகம் இல்லாதவர்கள்” என்பதாயிருந்தது. பவுலின் நாட்களில், கிரேக்கர்கள் தங்களின் கலாச்சாரம் மற்றும் நேர்த்தியான தன்மை ஆகியவற்றிற்கு உலகப் புகழ் பெற்றிருந்தனர். இதற்கு நேர்மாறாக, நாகரிகம் இல்லாதவர்கள், கலாச்சாரம் மற்றும் நேர்த்தியான தன்மை உள்ளவர்கள் என்று அறியப்படவில்லை. “Barbarian” என்ற ஆங்கில வார்த்தை, *barbaros* என்ற கிரேக்க வார்த்தையின் ஆங்கில ஒலியாக்கமாகும். இது கிரேக்கர்களின் செவிக்கு, கடுமையான புத்திகூர்மையற்ற அந்நிய மொழிகளின் ஒலியைப் பிரதிபலித்தது.²⁴ “கிரேக்கருக்கும் மற்ற அந்நியர்களுக்கும்” என்ற சொற்றொடர்களைப் பயன்படுத்தியதில் பவுல் அனேகமாக, கலாச்சாரம் உடையவர்களுக்கும் கலாச்சாரம் அற்றவர்களுக்கும், கல்வியறிவு உள்ளவர்களுக்கும் கல்வியறிவு இல்லாதவர்களுக்கும் - சகல மக்களுக்கும் - தாம் கடனாளியாக இருப்பதை வலியுறுத்தியிருக்கலாம்.

“கடன்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள வார்த்தை (*opheiletes*) இன்னொருவருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய சிலவற்றைக் குறிப்பிடுகிறது.²⁵ இது செலுத்தப்படாதிருக்கும் கடன் ஒன்றைப் பற்றி உரத்துக் கூறுகிறது. AB வேதாகமம் வசனம் 14ஐ, “நான் செய்ய வேண்டிய கடப்பாடு ஒன்றையும் நிகழ்த்த வேண்டிய கடமை ஒன்றையும் செலுத்த வேண்டிய கடன் ஒன்றையும் கொண்டுள்ளேன்” என்று விரித்துரைக்கிறது. பவுல் இந்தக் கடனை எவ்வாறு பெற்றிருந்தார்? அவர் அ என்ற நபர் ஆ என்ற நபரிடம்

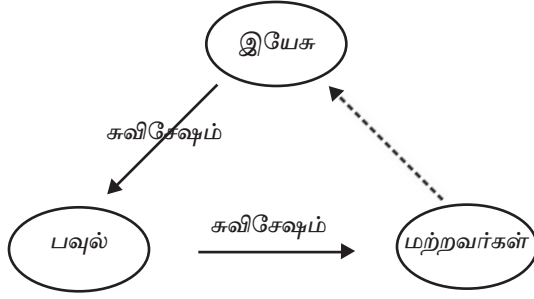
சிலவற்றைக் கடனாகக் கொடுத்து, ஆ என்ற நபர் அந்தக் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தும் வரையில் அ என்ற நபருக்குக் கடனாளியாக இருந்தார் என்பதன் விளைவாக ஏற்படும் கடன் வகையை தமது சிந்தையில் முதன்மையாகக் கொண்டிருக்கவில்லை. மாறாக அவரது கடனானது, அ என்ற நபர் சிலவற்றை ஆ என்ற நபரிடம் கொடுத்து அதை இ என்ற நபரிடம் கொடுக்கும் படி பணித்த வகையான கடனாகவே இருந்தது. இவ்விஷயத்தில், ஆ என்பவர் உண்மையில் இ என்ற நபருக்குரியதை அவருக்குக் கொடுக்கும் வரையில் அவர் இ என்ற நபருக்குக் “கடனாளியாக” இருக்கிறார். உதாரணமாக, யாரோ ஒருவர், உங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கூறி ஒரு தொகையை என்னிடத்தில் கொடுத்திருந்தால், அதை நான் எனக்காக வைத்துக்கொள்ள முடியாது. அந்தப்பணத்தை உங்களிடம் கொடுப்பதற்கு நான் - ஒழுக்கரீதியாக, நன்னெறிரீதியாக மற்றும் சட்டரீதியாக - கடப்பாடு உடையவனாக இருப்பேன்.

பவுல் தம் கடந்த காலத்தை ஆழ்ந்து சிந்தித்தார் என்றால், அவர் தாம் கடன்பட்டிருந்த பலரை நினைத்துப் பார்த்திருக்க முடியும். தேவனுடைய அருளிரக்கத்தினால், அவர் யூதப்பாரம்பரியத்தையும், கிரேக்கக் கல்வியையும் ரோமக்குடியரிமையையும் கொண்டிருந்தார். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவர் கர்த்தருக்குத் தாம் பட்டிருந்த கடனை உணர்ந்து அறிந்திருப்பார். ரோமர் 5ல் பவுலின் வார்த்தைகளைத் தழுவிமையக்க என்னை அனுமதியுங்கள்:

நான் பெலனற்றவனாயிருக்கையில் கிறிஸ்து அக்கிரமக்காரனான எனக்காக மரித்தார். ... நான் பாவியாயிருக்கையில் கிறிஸ்து எனக்காக மரித்ததினாலே தேவன் என்மேல் வைத்த தமது அன்பை விளங்கப் பண்ணுகிறார். ... நான் தேவனுக்குச் சத்துருவாயிருக்கையில், அவருடைய குமாரனின் மரணத்தினாலே அவருடனே ஒப்புரவாக்கப் பட்டேனானால், ஒப்புரவாக்கப்பட்டபின் நான் அவருடைய ஜீவனாலே இரட்சிக்கப்படுவது அதிக நிச்சயமாமே (வசனங்கள் 6-10ஐக் காணவும்).

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, இயேசு பவுலை இரட்சித்திருந்தது மட்டுமின்றி, இரட்சிப்புக்குத் தேவபெலனாயிருக்கிற சவிசேஷத்தை அவரிடத்தில் ஒப்புவித்திருந்தார் என்ற ஆச்சரியமான உண்மை பவுலிடத்தில் அதிகம் செயல்விளைவை ஏற்படுத்தியிருந்தது (1:16). மற்றவர்கள் கர்த்தரிடம் வருவதற்கும் பவுல் மகிழ்வுடன் அனுபவித்த அதே ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கும் உதவும் நற்செய்தியைக் கிறிஸ்து பவுலிடம் கொடுத்திருந்தார்.

பவுல் இந்தக் கடப்பாட்டை ஆழமாக உணர்ந்தார். அது அவரது வாழ்வின் கவனக்குவிப்பாக, அவர் இருப்பிற்குக் காரணமாக ஆயிற்று. அவர் கொரிந்தியருக்கு, “சவிசேஷத்தை நான் பிரசங்கித்து வந்தும், மேன்மைபாராட்ட எனக்கு இடமில்லை; அது என்மேல் விழுந்த கடமையாயிருக்கிறது; சவிசேஷத்தை நான் பிரசங்கியாதிருந்தால், எனக்கு ஐயோ. ... உக்கிரான உத்தியோகம் எனக்கு ஒப்புவிக்கப்பட்டிருக்கிறதே” என்று எழுதினார் (1 கொரிந்தியர் 9:16, 17).

அவர் எங்கும் உள்ள எல்லாருக்கும் - அவர்களின் சமுதாய நிலை, நிதி நிலை, கல்வித்தரம், இனப்பின்னணி, வயது அல்லது பால்தன்மை போன்றவை எப்படியிருப்பினும் - தாம் பட்டிருந்த கடனை ஆழமாக உணர்ந்தார். அவர் அரசர்களுக்கும் அதிபதிகளுக்கும் பிரசங்கித்தார் (நட்படிகள் 24-26), ஆனால் அவர் “தாழ்மையானவர்களையும்” சென்றடைந்தார் (ரோமர் 12:16; 1 கொரிந்தியர் 1:18-31ஐக் காணவும்). அவர் “எப்படியாகிலும் சிலரை இராட்சிக்கும்படிக்கு எல்லாருக்கும் எல்லாமுமானார்” (1 கொரிந்தியர் 9:22).

இவ்விதமாக அவர், “ஆகையால் ரோமாபுரியிலிருக்கிற உங்களுக்கும் என்னால் இயன்ற மட்டும் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்க விரும்புகிறேன்” என்று கூறினார் (ரோமர் 1:15). “விரும்புகிறேன்” என்று மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தை (*prothumos*) மனவிருப்பத்தை வெளிப்படுத்து கிறது.²⁶ D. ஸ்டுவார்ட் பிரிஸ்கோ என்பவர் பின்வருமாறு விளக்கம் அளித்தார்:

ரோமாருக்கு நிருபத்தை எழுதுகையில், பவுல் சிரமமிருந்த, சக்தியைப் பிழிந்தெடுத்ததான ஏறக்குறைய முப்பது ஆண்டுகள் அளவிற்குத் தமது ஊழியத்தில் செயல்துடிப்புடன் ஈடுபட்டிருந்தார். அவர் போதிய அளவுக்கு துன்பங்களைச் சகித்திருந்தார் மற்றும் பெரும்பான்மையான மக்களுக்கு அரை டஜன் வாழ்வுக்காலத்திற்கு இருக்கப் போதிய அளவுக்கு அடிபடுதலையும் மன எழுச்சியையும் வெளிப்படுத்தி இருந்தார். ... இருந்தபோதிலும், அவரின் உற்சாகம் எவ்வகையிலும் தணியவில்லை.²⁷

நாம் ஆவலுள்ளவர்களாய் இருக்கிறோமா?

நாம் பட்டுள்ள கடனைப்பற்றி அறிந்திருக்கிறோமா?

“பவுலைப் போலவே நாமும் சுவிசேஷத்தைப் பகிர்ந்துகொள்வதில் ஆவலுள்ளவர்களாய் இருக்கிறோமா?” என்று ஆச்சரியப்படாமல், ரோமா புரிக்குச் செல்வதற்குப் பவுல் கொண்டிருந்த உண்மையான விருப்பத்தை என்னால் வாசிக்க முடிவதில்லை. மற்றவர்களுக்குப் போதிப்பதைப் பவுல் ஒரு கடப்பாடாகக் கருதி இருக்கையில் நம்மில் பலர் அதை ஒரு விருப்பத்தேர்வாகக் கருதுகிறோம் என்று கூறப்படுவதுண்டு.

நாமும் கூட இழந்துபோகப்பட்டுள்ளவர்களுக்குக் கடனாளிகளாக இருக்கிறோம் என்பதைப் புரிந்துகொள்வது அவசியமாக உள்ளது. பவுலைப் போலவே நாமும் ஏராளமானவர்களுக்கு அதிகமாகக் கடன்பட்டிருக்கிறோம்: நமக்குப் போதித்த எல்லாருக்கும் மற்றும் நாம் இப்போது இருக்கும் வண்ணமாக நம்மை உருவாக்கியவர்களுக்கு! எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, “நம்மில் அன்புகூர்ந்து தம்மையே நமக்காக ஒப்புக்கொடுத்தவருக்கு” (எபேசியர் 5:2) நாம் நித்தியத்திற்கும் கடனாளிகளாக இருக்கிறோம். அவரே நம்மிடத்தில் - உலகம் முழுவதிலும் எடுத்துச் செல்லும் படிக்கு - சவிசேஷத்தை ஒப்புவித்தார் (மத்தேயு 28:18-20; மாற்கு 16:15, 16). நமது அயலகத்தார் பட்டினி கிடக்கையில், நாம் உணவை வைத்திருந்தால், அதை அவருடன் பகிர்ந்துகொள்ளும் கடமையை நாம் கொண்டிருப்பதில்லையா? பயங்கரமான சில வியாதிகளை குணமாக்கும் மருந்தை நாம் வைத்திருந்தால், அதைத் துன்பறும் உலகத்தவருடன் பகிர்ந்துகொள்ளும் கடமையை நாம் கொண்டிருப்பதில்லையா? மனிதர்களின் ஆத்துமாக்களை இரட்சிக்கக்கூடிய ஒன்றை [சவிசேஷத்தை] மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்துகொள்ளும் அதிகமான கடமையை நாம் எவ்வளவு அதிகமாக உணரவேண்டும்!

எனது முதல் முழுநேர பிரசங்க ஊழியம், கிரேட்டர் ஆக்லஹாமா நகரத்தின் கிராம சபைக்குழுமத்திற்கானதாக இருந்தது. அந்த ஆண்டுகளில் ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்களில் ஒரு மருத்துவரும் அவரது மனைவியும் இருந்தனர். அவர்கள் தங்களின் குரல்களில் வியப்புடன் என்னிடத்தில், “சத்தியத்தைக் கற்றுக்கொள்ளும் வாய்ப்பைப் பலர் பெற்றிராத நிலையில் அந்த வாய்ப்பை நாங்கள் பெற்றுக்கொண்டதென்பது மிகவும் ஆச்சரியமானதாக உள்ளது” என்று கூறினர். அத்துடன் அவர்கள், “நாங்கள் இவ்வளவாக ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருப்பதால், எங்களால் இயன்ற வரையில் அதிகமான பேர்களுக்கு இதைப் பற்றிக்கூறும் மாபெரும் பொறுப்புள்ளதை நாங்கள் உணருகிறோம்” என்றனர்.

எல்லா மக்களுக்கும் நாம் கொண்டுள்ள கடன்பாட்டைக் (பொறுப்பைக்) குறித்து நான் இன்னும் அதிகமாய் வலியுறுத்த வேண்டுமா? நாம், “நம்மைப் போன்று” நம்மைச் சுற்றி இருப்பவர்களைக் குறித்து அதிகமாய் ஆறுதல் அடைகிறோம், ஆனால் நமது அக்கறை அவ்விடத்துடன் நின்றுவிட முடியாது - அது கூடாது. நாம் “கிரேக்கருக்கும், மற்ற அந்நியர்களுக்கும், ஞானிகளுக்கும் மூடருக்கும்” கொண்டுள்ள கடனைப் பற்றிய கண்ணோக்கை ஒருக்காலும் இழந்துவிடக்கூடாது (ரோமர் 1:14).

கடன்கள் திருப்பிச் செலுத்தப்பட வேண்டும் என்பதற்கு உலகளாவிய கருத்தொருமைப்பாடு உள்ளது. அமெரிக்க நாட்டில் நாங்கள், தங்களின் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துவதைத் தவிர்க்க முயற்சி செய்பவர்களுக்கு - “deadbeats” என்பது போன்ற - சிறுமைப்படுத்தும் அடைமொழிகளைக் கொண்டுள்ளோம். இயான் மெக்லேரென் என்பவர், “நமது கடன்களை நாம் திருப்பிச் செலுத்துதல் என்பது நெறிமுறையின் மிக மேன்மையான அளவாய் இருப்பதில்லை. அதற்காக நாம் பாராட்டப்பட வேண்டும் என்றும் எதிர்பார்க்கக் கூடாது. நாம் அதைச் செய்ய வேண்டுமா இல்லையா என்று தேர்ந்துகொள்ளும் உரிமையையும் நாம் கொண்டிருப்பதில்லை.

நாம் அதைச் செய்யவில்லை என்றால், நாம் நேர்மையற்றவர்களாக இருப்போம் அவ்வளவுதான்” என்று கூறினார்.²⁸ இழந்துபோகப்பட்டு இருப்பவர்களுக்கு நாம் கடன்பட்டுள்ளதை உணருகிறோமா? அந்தக் கடனைச் செலுத்தப் பாடுபடுகிறோமா?

சுவிசேஷத்தைப் பகிர்ந்துகொள்ள நாம் ஆவலுள்ளவர்களாய் இருக்கிறோமா?

நாம் நமது கடனைப் பற்றி அறிந்திருக்கலாம்; நாம் மற்றவர்களுக்குப் போதிக்கக் கடன்பட்டுள்ளதை உணரலாம். இருப்பினும், பவுலைப் போன்று அதைச் செய்ய நாம் ஆவலுள்ளவர்களாய் இருக்கிறோமா? மிகவும் கடன்பட்டுள்ளவர்கள் பெரும்பாலும் குறைவான ஆவல் கொண்டுள்ளவர்களாய் காணப்படுகின்றனர். நாம் ஆவல் கொண்டிருந்தல் என்பதைத் தவிர எதை வேண்டுமானாலும் - தயக்கம், பயம் அல்லது மாறுபாடான தன்மை போன்றவற்றை - கொண்டிருக்கலாம்.

பல காரணங்களுக்காக நாம் மற்றவர்களுக்குப் போதிக்க ஆவல் கொண்டிருக்க வேண்டும். சுவிசேஷம் பிறருக்குச் செய்யவிரும்பும் விஷயத்தினிமித்தமாக நாம் ஆவல் கொண்டிருக்க வேண்டும். அது அவர்களின் ஆத்துமாக்களை இரட்சிக்கும். அது அவர்களுக்கு இந்த வாழ்வில் பெலமளித்து அவர்களை வரவிரும்பும் வாழ்விற்கு ஆயத்தப் படுத்தும்.

ஒரு ஊழியக்காரர் ஒரு மருத்துவமனைக்குச் சென்றார். முற்றத்தின் வழியே ஓடிவந்த ஒரு மனிதர், ஒரு நோயாளியின் படுக்கையில் இருந்த குறிப்பு அட்டையைத் தமது கையில் வைத்திருந்தார். அவர் ஊழியக் காரரின் தோள்பட்டையைப் பற்றிக்கொண்டு, அவரிடத்தில் அந்தக் குறிப்பு அட்டையைக் காண்பித்து, “இங்கே பாருங்கள்! அவளது காய்ச்சல் குறைந்து கொண்டிருக்கிறது!” என்று கூறினார். அந்த மனிதர் யார் என்பதோ அல்லது நோயாளி யார் என்பதோ ஊழியக்காரருக்குத் தெரியாது. அவர் அம்மனிதரை மீண்டும் ஒருக்காலும் காணவில்லை, ஆனால் முதலில் பார்த்த அந்நியரை நிறுத்தி தாம் கொண்டிருந்த நற்செய்தியைக் கூற வேண்டும் என்ற அளவிற்கு அம்மனிதர் அந்தச் செய்தியால் மூழ்கடிக்கப்பட்டிருந்தார் என்பதை அந்த ஊழியக்காரரால் மறக்க இயலவில்லை.²⁹

சுவிசேஷம் நமக்குச் செய்யப்போகிற விஷயத்திற்காகவும் நாம் அதை மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்துகொள்ள ஆவலாயிருக்க வேண்டும். நாம் ...

- கர்த்தர் நமக்குச் செய்துள்ளவற்றை அதிகமாய் மதிப்போம்.
- ஆத்துமாக்கள் இரட்சிக்கப்படுதலைக் காணும் சந்தோஷத்தையும் பலப்படுத்துதலையும் அதிகமாய்க் கொண்டிருப்போம்.
- நாம் செய்யும்படி கர்த்தர் கேட்டுக்கொண்டுள்ளதை நாம் செய்கிறோம் என்று அறிவதில் பெரும் திருப்தியடைவோம்.
- இழந்துபோனவர்களுக்காகப் பற்றியெரியும் வாஞ்சையைக் கொண்டிருந்த பவுலும் மற்றவர்களும் கொண்டிருந்தது

போன்ற இருதயத்தைப் பெற்றிருப்போம்.

முடிவுரை

இரு சிறுமிகள், வேதாகமத்தில் கடைசிப் புத்தகம் எது என்பது பற்றி விவாதித்துக் கொண்டிருந்தனர். ஒருத்தி, “அது தீமோத்தேயுவுக்கு எழுதிய நிருபத்துடன் முடிகிறது என்று நினைக்கிறேன்” என்று கூறினாள். இன்னொரு சிறுமி தனது தலையை எதிர்மறையாக அசைத்து, “அது தீமோத்தேயுவுக்கு எழுதிய நிருபத்துடன் முடிவதில்லை. அது புரட்சிகளுடன் (“Revolutions”) முடிகிறது” என்றாள்.³⁰ வேதாகமம் “புரட்சிகள்” என்று அழைக்கப்படும் புத்தகங்களுடன் முடிவடையாது இருக்கலாம், ஆனால் அது புரட்சிகரமானதாக உள்ளது! ரோமருக்கு எழுதிய நிருபம் புரட்சிகரமானதாக உள்ளது. நாம் அதன் செய்தியைப் புரிந்துகொண்டு அதை நமது இருதயங்களில் நடைமுறைப்படுத்தினால், நாமும்கூட சவிசேஷத்தை மற்றவர்களுக்குப் போதிக்க வேண்டிய கடன்பாட்டை உணருவோம் - மற்றும் அதை நாம் ஆவலுடன் செய்வோம்!

பிரசங்கியார்கள் மற்றும் போதகர்களுக்கான குறிப்புகள்

இப்பாடத்திற்கான வேதவசனப்பகுதி, பல்வேறு வகையான நடைமுறைப் பயன்பாடுகளைத் தன்னிலேயே கொடுக்கிறது. நான் இவ்வசனப் பகுதியைப் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில், ஊழியப்பணியை உற்சாகப்படுத்துவதற்காகப் பயன்படுத்தியிருக்கிறேன். இது ஒரு புதிய சபைக்குழுமத்திற்குச் செல்லுகையில் அறிமுகப் பிரசங்கத்திற்கு நல்லதொரு அடித்தளத்தையும் அளிக்கிறது. ரோமாபுரியில் இருந்த சபையாரின் நன்கறியப்பட்ட விசுவாசத்தைப் பற்றிப் பேசுகையில், நான் அந்த சபையாரின் வரலாற்றை மறுகண்ணோட்டம் இடுவதுண்டு. நாம் கூடிவரும் வேளை அவர்களுக்கு [புதிய சபையாருக்கு] ஆசீர்வாதமாயிருக்கும் என்ற எனது நம்பிக்கையை நான் வெளிப்படுத்துவதுண்டு, ஆனால் அது எனக்கு ஆசீர்வாதமாயிருக்கும் என்பதை நான் உறுதிப்படுத்துவதும் உண்டு. சபையாருக்கு உதவியாக என்னால் இயன்ற எல்லாவற்றையும் நான் செய்வதாக வாக்குறுதி அளித்து, அதேவேளையில் சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிப்பதே எனது முதல் கடமை என்பதைச் சுட்டிக்காண்பிப்பேன். பவுலின் திட்டங்களினுடைய முடிவடையாத தன்மையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு எனது உரையை நான் முடிப்பதுண்டு: அவர் விஷயங்களைத் தேவனுடைய கரங்களில் ஒப்புவிக்க வேண்டியதாயிருந்தது. “அதுபோலவே, எதிர்காலம் இந்த சபைக்கு வைத்துள்ளது என்ன என்று நாம் அறிவதில்லை, ஆனால் எதிர்காலத்தை வைத்துள்ளவர் யார் என்று நாம் அறிந்துள்ளோம். நாம் அவரது சித்தத்தைச் செய்ய நம்மை ஒப்புக்கொடுப்போமாக.”

குறிப்புகள்

¹William Barclay, *The Letter to the Romans*, rev. ed., The Daily Study Bible Series (Philadelphia: Westminster Press, 1975), 5. ²பவுல் புறம்பாக மாத்திரமல்ல, ஆனால் உள்ளாகவும் தேவனைச் சேவித்தார். NCV வேதாகமத்தில், “whom I serve with my whole heart” என்றுள்ளது. ³*The Interlinear Greek-English New Testament: The Nestle Greek Text with a New Literal English Translation by Alfred Marshall* (London: Samuel Bagster & Sons, 1958), 603. The KJV has “prosperous journey.” ⁴W. E. Vine, Merrill F. Unger, and William White, Jr., *Vine’s Complete Expository Dictionary of Old and New Testament Words* (Nashville: Thomas Nelson Publishers, 1985), 376. ⁵*The Interlinear Greek-English New Testament*, 603. ⁶John R. W. Stott, *The Message of Romans: God’s Good News for the World*, The Bible Speaks Today series (Downers Grove, Ill.: Inter-Varsity Press, 1994), 56. ⁷Warren W. Wiersbe, *The Bible Exposition Commentary*, vol. 1 (Wheaton, Ill.: Victor Books, 1989), 516. ⁸இப்பகுதியில் சாய்வெழுத்துக்களில் தரப்பட்டுள்ள உட்தலைப்புகள் ஐந்தில் நான்கு பின்வரும் நூலில் இருந்து தழுவுப்பட்டுள்ளன: Larry Deason, “*The Righteousness of God*”: *An In-depth Study of Romans*, rev. (Clifton Park, N.Y.: Life Communications, 1989), 51-52. ⁹“இயேசுகிறிஸ்து மூலமாய்” என்பது கிறிஸ்துவின் மத்தியஸ்தத்துவத்தை வலியுறுத்துகிறது (1 தீமோத்தேயு 2:5; எபேசியர் 5:20; கொலோசெயர் 3:17; எபிரெயர் 13:15; 1 பேதுரு 2:5 ஆகிய வசனங்களைக் காணவும்). ¹⁰Charles R. Swindoll, *Coming to Terms with Sin: A Study of Romans 1-5* (Anaheim, Calif.: Insight for Living, 1999), 11.

¹¹Jack Cottrell, *Romans*, vol. 1, College Press NIV Commentary series (Joplin, Mo.: College Press Publishing Co., 1996), 93. ¹²Leon Morris, *The Epistle to the Romans* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1988), 60. ¹³Cottrell, 93. ¹⁴Charles Hodge, *Romans*, The Crossway Classic Commentaries (Wheaton, Ill.: Crossway Books, 1993), 25. ¹⁵John Murray, *The Epistle to the Romans*, vol. 1, The New International Commentary on the New Testament (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1968), 22. ¹⁶Douglas J. Moo, *The Epistle to the Romans*, The New International Commentary on the New Testament (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1996), 59. ஆங்கில வேதாகமங்களில், “ஆவிக்குரிய வரங்கள்” என்ற சொற்றொடர் 1 கொரிந்தியர் 12:1; 14:1 ஆகிய வசனங்களில் காணப்படுகிறது, ஆனால் “வரங்கள்” என்ற வார்த்தை சாய்வெழுத்துக்களில் உள்ளது. “வரங்கள்” என்பது கிரேக்க வசனத்தில் இருப்பதில்லை; அது மொழிபெயர்ப்பாளர்களால் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. ¹⁷John MacArthur, *Romans 1-8*, The MacArthur New Testament Commentary (Chicago: Moody Press, 1991), 43. ¹⁸Stott, 57. “ஒரு விருப்ப நோக்கிலான திட்டவாட்டமற்ற தன்மை” என்ற மேற்கோள், Charles E. B. Cranfield, *A Critical and Exegetical Commentary on the Epistle to the Romans*, vol. 1 (Edinburgh: T. & T. Clark, 1983), 79 என்ற புத்தகத்தில் இருந்து பெறப்பட்டுள்ளது. ¹⁹Vine, 206. ²⁰James Macknight, *A New Literal Translation from the Original Greek of All the Apostolical Epistles with a Commentary and Notes* (N.p.: n.d.; reprint, Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1984), 57.

²¹Morris, 60. ²²Stott, 57. ²³Ibid. ²⁴F. F. Bruce, *The Letter of Paul to the Romans*, The Tyndale New Testament Commentaries (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1985), 73. ²⁵Vine, 150. ²⁶Ibid., 508. ²⁷D. Stuart Briscoe, *Mastering the New Testament: Romans*, The Communicator’s Commentary Series (Dallas: Word Publishing, 1982), 34. ²⁸Quoted in David F. Burgess, comp., *Encyclopedia of Sermon Illustrations* (Saint Louis: Concordia Publishing House, 1988), 67. ²⁹Adapted from Roger Lovette, in

Illustrating Paul's Letters to the Romans, comp. James F. Hightower (Nashville: Broadman Press, 1984), 10.³⁰ Adapted from Ray F. Chester, "The Powerful Gospel," Abilene Christian College Annual Bible Lectures, 1959), 41-42.